

SLOVENSKI NAROD.

zbuja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusija in Anglija v Aziji.

—o.— V Bruselji, v sijajni palači bili so 1815. leta v onih bojno-vročih dnevih junija meseca zbrani angleški častniki „in dulci júbilo“, kar zagrmí mejnje grom topov, prestrašene jih vzdigne iz plesu in dobro volje ter jih gladko pokliče na krvave gostijo Waterloovskega bojišča. Javaljne pa je ta grom tako pretresal in vznemirjal, kakor je nedavno sijajno družbo, ki se je ravno zabavala na meji Indije v mestu Ravul-Pindi, zadela pohlevna, tiha novica, da je ruski general Komarov prepodil Afgance od mesta Pendžeba ter jih tudi veliko pokončal v krvavi bitki. Ta novica je morala posebno pretresti gospodarja Afgancev, emirja Abdurramana, okolu katerega so se baš vrteli vsi angleško-indijski pokloni. Z vrhunca poetičnega gostovanja ga je treščila na trdo resnico, da so njegovi ljudje premagani, to pa v trenutku, ko je zidal na angleško zaslombo, katere visoke akcije so se mu bile malo poprej tako uverljivo pred oči postavile. Angleški podkralj, lord Dufferin, ga je vodil po vojaški izložbi in ga konečno tako preslepil, da si je v čast štel, ako sme uživati angleško prijaznost, da se je pod angleškim solncem čutil ogretega za večno življenje. Kar srečnega emirja doleti britka novica, da je Komarov Afgance vrgel iz poziciji pri Pendžebu, ki so jih pod angleškim vodstvom zatrjevali celih devet mesecev, da je z njegovimi vojniki nekoliko obračunal navzlic angleškemu zaledju, temu mogočnemu zaledju! Napeljana vodica razmerja mej poglavarjem Afganistana in mej Angleži postala je takoj motna in emir je po tej bitki utegnil se domisliti, da ni tepen nihče drugi kot on sam, to pa zategadelj, ker se je dal v mesto Pendžeb postaviti od Angležev kot junak na šahovi deski. Nihče torej ne more dvojiti, da ne bi bilo res, kar se sedaj poroča, da Abdurraman za častno Dufferinovo sabljo ni hotel dati v zameno svojega meča, da tako ni maral osve-dočiti svoje bojne in odbojne zaveze z indijskim John Bullom. In tako je padla vsa lord Dufferinova komedija z emirjem v vodo, ker jej namreč ni hotelo biti zaželjenega vspeha.

To bi utegnil biti prvi, za Angleže negativni nastopek ruske, Komarovljeve zmage pri Pendžebu v 30. dan m. m. Logika tega nastopka, in nastopkov, ki še utegnejo priti za Angleže ne posebno ugodna,

ima svojo moralo. Izrečena je v njih zaslužena kazen za angleško poniglavost in sebično spekulacijo. Iz predzgodovine rusko-angleškega spora v Aziji je slehernemu jasno, da se Anglija zelo nelojalno vede proti ruski politiki, da neče miru s svojim novim prodirajočim sosedom, marveč da mu pred noge poredno meče zapeljane domače rodove. Sam emir afganski si ni bil jasen, ali mesto Pendžeb spada pod njegovo roko ali ne. Toda Angleži neso mirovali, dokler ga neso naščuvali, da se je usedel v rečenem mestu, dasi so vedeli, da s tem nasprotujejo Rusiji, ki neče kar gladko pripoznati te svojine za Afganistan. To ščuvanje v zvezi z gmotno pomočjo delalo je Afgane prevzetne, s svojim pogumom so se zanašali na angleško prijazno moč in veličastvo in se slednjič spozabili, da so navzlic svarilom in odporom ruskega poveljnika prostopali prepovedano mejo in tako Komarova zadnjič prisilili, da se je nanje vrgel in jih iz Pendžeba pregnal. John Bull pa sedaj zavoljo tega razjarjen napenja svoje lice! Kdo pa je vse to zakrivil, če ne angleška lakavost? povprašuje se ves izvenangleški svet, ki mora konečno nelojalnosti privoščiti tako plačilo. Plačilo pa sestoji v tem, da je sedaj uničen vspeh žrtev in poklonov, ki so se emirju dajali, ko je bival v Ravul-Pindiji. Navzlic gostoljubivosti in vojaški predstavi, ki jo je bojeviti lord Dufferin tedaj uprizoril, ima vsa Azija sedaj zavest, da je Rusija modrejša nego li Anglija. Kako lahko se zgodi, da afganska vojska, ki jo je štiri leta sem organizoval politični angleški denar, krene na rusko plat v boj proti samim Angležem! Pravijo, da ima Abdurraman že sedaj rusko srce, spomin se oživlja, da je 1869. leta emir Sir Ali Angležem delal slične komplimente, kakor emir Abderraman te dni v Ravulpindiji, potem pa stopil proti angleškim terjativam in sukal meč proti Angležem. Če se to ponovi, in nemogoče ni, potem bi to bil smrten udarec za Angleže. Potem bi angleško ime za vse večne čase služilo posmehljivosti v sedlo!

To pa je tisto, kar dela angleško krv vročo. Vsled dogodka s 30. dne marca — ki je morda tudi prikazen ruskega državnega razuma, a ne le prisiljen odboj — mislilo se zlasti v filisterskih krogih, da se pridrvita doli od Themse dve besedi: vojna ali zadostilo! Res so zapeli John Bullovi bobni, angleški časopisi, in navstal je vrišč, ki se še

sedaj ni polegel. To pa je tudi vse, nekoliko perja, kakor od kokoši, ki kvišku in simo tamo letajo, kadar sokola zagledajo, nekoliko teatralnega efekta, ki pa le komične čute vzbuja. Rusa slikajo črnega, dolžijo ga izdajstva in še slabših svojstev, toda mi še vprašamo: če je res vse tako, zakaj Anglija ne udari z mečem? Dosedaj pa vójni bog angleški še spava. Stanje Anglije je nevarno, toda še nevarniše bi postalo v vojni in po vojni z Rusijo. To vedò v Angliji tudi tisti, ki tako srdito s črnolom malajo „ultimatum“. Vojna angleško-ruska ni nemogoča, a verjetno ni, da bi prišlo že sedaj do nje. Rusi nimajo veliko izgubiti, Angleži pa v nevarnost postavijo Indijo, svojo bogato Indijo, katera še ima soku za angleško samogoltnost. John Bull si bode dvakrat in trikrat premislil, predno se spusti z Rusijo v boj, v katerem mu ne kaže obilo zaveznikov in simpatij. Če pa pride do bojev, zmagalo bo slovanstvo proti germanskemu deblu. To deblo ni nikdar bilo močno za sad, ki bi ga uživalo človeštvo, pač pa je bilo močno v koreninah, ki so pletile ves sok, kamor so koli segle, in zavirale rast mnogim rodov. Angleško spekulacijsko deblo redi le sebe, moralno človeštvo tega trpeti ne sme — nič torej za to, če zgori!

„Matice Slovenske“ XX. redni občni zbor.

(Konec.)

Iz marljivo sestavljenega statističnega pregleda razviden je razvoj društva od začetka pa do današnjega dne. Število udov bilo je l. 1864 le 711, naraščalo je do l. 1874, ko jih je bilo, vsaj na papirji 2291, potem pa število udov dosledno pada, koncem l. 1884 jih je samo še 1409. Za ves čas Matičinega delovanja potrošilo se je 107.316 gld. 18 kr., potrošiti bi se pa bilo smelo le 100.080 gld. 81 1/2 kr., torej se je potrošilo 7235 gld. 36 1/2 kr. preveč. Iz slednje vsote in pa iz pasivnih zastankov v znesku 3093 gld. 22 1/2 kr., vkupe 10.328 gld. 59 kr. navstal je primankljaj.

Iz računskega sklepa navajamo samo jedno, a veselo prikazen. V računu za leto 1883 vidimo namreč, da se je 2342 gld. 39 kr. več potrošilo, nego bi se smelo, leta 1884 pa se je potrošilo za 905 gld. 50 kr. manj. Tu se menda začenja preobrat na bolje, dal Bog, da bi bil ta obrat dosleden, kakor je bilo doslej nazadovanje.

LISTEK.

Gregorčičev dan v Prvačini.

(Konec.)

In zopet se vzdigne pesnik Gregorčič ter pred nami razvije s živim in ognjenim glasom umotvor, kateri naj čitatelj sam čita in sodi:

Velikonočna.

Stoletja je trpel veliki trpín,
In težki ga žulil je jarem;
Kedaj pač izteče mu čas bolečin,
Bo večno li trpel po starem?

Evropi bil živ, nerazrušen je zid
Ki divje odbil je barbarstvo,
Stal (sebi v pogubo, sovražniku v prid)
Omiki je svóboni v varstvo.

Od vekov človeštvu dobronik je bil,
In zdaj je še svetu dobronik;
A svet mu za tó le nasprotnik je bil,
In še mu zaklet je nasprotnik.

On dober in blag je, kroták in mirán,
Čemú pač ta srd nad orjakom?
Prevêlik je, torej je tujcem strašán,
Bogát je, roj tujcev pa — lakom!

Zató pa je sklênil sovražni njih svêt!
„Raz zêmlje orjaka zatrímo
Da mine nas grôza in večni trepêt,
Da svêt si njegóv razdelimo!“

Združili vso moč so, ves divji svoj gnjév,
In trli junaka krvavo,
In njemu, ki venec zasluži kraljév,
Nabíli so trnjev na glavo.

Zadali so tísoč morílnih mu ran,
Pač móral bo izkrvavéti!
A krepek, a silen je ta velikán,
In hitro jim neče umreti.

Še živega torej pod črno zemljó
Zagrêbejo z róko sovražno,
S pečatom in kamnom gomilo zapró,
In s četo obdajo jo stražno.

Zdaj dih jim je prost, in lehkó jim sréč,
Zdaj bati ne bode se treba;
Zdaj četa pri grobu vesélo sedé
Za zêmlje pokôpanca žreba!

A grôza pogrebce! Čuj, silen potrés!
Odpirajo davni se grôbi, —
Razdrli velikán naš mrtvaško je véz,
In dviga se v jasni svitlôbi.

Kdo on je, ki vstaja čez veke na dan,
Kdo ta je junák velikanski?
Poglejte v obráz mu, obraz vam je znan:
To narod je — narod slovanski!

Kalvárijo svojo naš rod je imél,
In dneve prebridke trpljenja;
A zdaj mu rešítve je zor zažarél,
Napóčil mu dan je vstajenja.

Dà, vstaja, resnično, mogočen, častít,
Uníčil naklepe je črne;
Grozí naj, brumí naj sovražnik srdít,
Slován več se v grob mu ne vrne.

Ker smo ravno omenili 1. 1883., v katerem se je več potrošilo, nego bi se bilo smelo, naj povemo mimogrede še to, da je Šuklje za svojo s citati preobloženo razpravo sam določil 300 gld. nagrade. Jednake nagrade še ni dobil nobeden pisatelj slovenskih, kar bi se, ko bi bilo treba, prav lahko dokazalo.

O zborovanji nam je še dostaviti, da je občni zbor izvolil gg. dra. Josipa Stareta, Dragotina Žagarja in Josipa Pfeiferja, kateri imajo v zmislu § 9. a. Matičinih pravil presojati in potrjevati odboroje letne račune o novčnem gosp. odarstvu, da se je na g. Hribarja predlog sklenila peticija na deželni zbor kranjski za podporo za izdavanje slovenskih šolskih knjig, in da se je g. Robiču za požrtovalno sestavo statističnega pregleda izrekla jednoglasna zahvala.

S tem bil bi opis XX. rednega občnega zbora „Matiče Slovenske“ končan. Vender si ne moremo kaj, da bi ne dodali še nekoliko opazek. Po našem mnenju bile so debate preobširne preveč raztegnene, posegale se je predaleč nazaj in vleklo so se podrobnosti na dan, ki bi najbolje bile zakrite s plaščem pozabljenosti in čuli smo pikre besede, kakeršnih bi pri občnem zboru ne smelo biti. Zatorej bi bilo toplo želeli, da se v bodoče opuščajo osobnosti, želeli pa tudi, da se v letopis ne vsprejemajo več opazke, ki bi utegnile koga prehudu zadeti, sicer se utegne še dogoditi, da bode vsled redolnih debat, kakor zadnjič, občni zbor nesklepen in bomo morali zopet iskati družabnikov, da se bode moglo dalje zborovati.

V ostalem pa upamo, da ima „Matica“ svoje hujše dni že za seboj. Proračun za leto 1885 kaže že 80 gold. 60 krajc. prebitka, proračun za leto 1886 pa že 149 gold. 80 kr. Mislimo, da je prav lahko možno, da bodo te številke ostale istine, mislimo celo, da bi prebitek mogel celo naraščati, ako začno narodnjaki bolj zanimati se za prvi naš literarni zavod. Saj je „Matica“ društvo na nevtralnem polju stoječe, ki nema in ne sme s politiko imeti nikakega posla. Na tem polju vsaj se vsi lahko zjedimo, da nam bode „Matica“ res v korist in ponos in da se doseže prelepi smoter, ki so ga imeli prvi nje ustanovitelji pred očmi. V to pomoz Bog!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. aprila.

Nemški liberalni listi javkajo, da so baš trdnjave bivše ustavoverne stranke sedaj najbolj majejo. Da bi si za večne čase zagotovili večino, so liberalci dali volilno pravico trgovskim zbornicam in neprimerno visoko število mandatov veleposestvu. Sedaj so pa na Českem že skoraj vse trgovske zbornice prišle Čehom v roke, v veleposestvu pa tudi vsled novega volilnega zakona in raznih kompromisov ne bodo več v državni zbor voljeni sami liberalci, kakor je dosedaj bilo v neidejkomisnem posestvu skoro v vseh kronovinah. Iz veleposestnikov se bode osnoval v državnem zboru neki poseben klub, državna srednja stranka. Kak bode smoter te stranke smo že večkrat pojasnjevali v našem listu. Oni poslanci veleposestva pa, ki nečejo izstopiti iz svojih dosedanjih klubov, kakor grof

Clam-Martinic, Chlumecky bodo pa kandidovali v kmetijskih občinah. — V Galiciji se je že tudi začelo volilno gibanje. Zapadno-gališki volilni odbor imel je že jedno sejo pod predsedstvom grofa Artura Potockega. Sklenilo se je, kakor hitro je mogoče osnovati okrajne agitacijske odbore. V vzhodni Galiciji se pa začne pravo volilno gibanje še le, ko se vrne predsednik tamošnjega volilnega odbora, grof Alfred Potocki, ki je sedaj na Francoskem. Več poljskih poslancev neče več prevzeti nikakega mandata. Tako bode v Galiciji treba v kmetijskih in mestnih občinah kakih petnajst novih kandidatov. V vzhodni Galiciji bode voljenih več zmernih rusinskih kandidatov mesto dosedanjih poljskih. Govori se, da jih bodo volili tudi Poljaki, da tako zgladijo pot k sporazumljenji mej Poljaki in Rusini.

Dr. baron Pražak je poklical poslanca dra. Madejskega, kakor poljski listi poročajo, v legislativni oddelek **pravosodnega ministerstva** za poročevalca. Dr. Madejski je odličen jurist in bode tedaj jako dobra moč v ministerstvu.

To zasedanje **ogerskega** državnega zbora se bode, kakor se poroča, zaključilo 23. maja s kraljevim reskriptom. Zbornica poslancev v tem zasedanju ne bode obravnavala o nikakem drugem zakonskem načrtu, kakor o tih, o katerih je posvetovalje v odsekih že precej napredovalo. Načrt, ki bode urejal vodno pravo, se bode odložil do jeseni.

Vnanje države.

Na kako posredovanje mej Anglijo in Rusijo zaradi **afganskih** zadev sedaj neki nobena vlast ne misli. Za to pa sedaj čas tudi ni ugoden. Nekateri mislijo, da Nemčija želi vojno mej Rusijo in Anglijo, da bi potem mogla igrati ulogo poštenega mešetarja, kakor jo je po rusko-turški vojni. Tudi nemška trgovina si obeta dobiček od te vojne. Nekateri listi pa poročajo, da si velevlasti prizadevajo, da bi se boj kolikor je moči lokalizoval. Boj se namreč, da bi orijentalnega vprašanja ne sprožil. Zategadelj bodo vse vlasti delale na to, da se angleškemu brodogradu ne dovoli prehod skozi Dardanele. Če bo to prizadevanje vevlastij imelo vseh, bode Rusiji voje anje nekoliko olajšano, ker jej ne bode treba braniti črnomoških bregov. Govori se pa že tudi, da bi se varovala nevtralizacija Baltijskega morja. To nalogo bi prevzeli Švedi, ki bi oborožili svoje vojne ladije. Ako bi se še to uresničilo, bi angleške vojne ladije mogle samo na severu pri Arhangelsku napadati ruska obrežja. Tam bi pa itak ne mogli napraviti mnogo škode, večina leta bi jih zavirale še vremenske neizgode. Skoro vse vojevanje bi se tedaj omejilo na Azijo in vršilo po suhem. — Ruski listi so v tem jedini, da prej ni moči nadaljevati pogajanj zaradi meje, dokler Afgani ne ostavijo prepirnega ozemlja. Angleških listov pa poslednja pojasnila Komarova neso zadovoljila. Njim baje ni prav, da je ruski general jasno razložil, da ni želel začeti boja, a je k temu bil prisiljen. Sedaj Anglija od Rusije ne more zahtevati, da naj odpokliče Komarova zaradi njegovega svojevoljnega postopanja. Samo „Pall Mall Gazette“ pravi, da je Komarov pravilno ravnal in da vsa krivda zadene samo Afgane. — Na Kavkazu so Rusi zbrali 30.000 mož, katere morejo v šestih dneh odpraviti v Sarak na afganskej meji. V Peterburgu bil je te dni vojni svet, ki je baje sklenil jako važne ukrepe. Predsedoval mu je vojni minister Vanovskij, udeležili so se ga pa generali Obručev, Robrikov in Koropatkina. Ruske vojne ladije v Srednjem morji dobile so ukaz, da se imajo takoj vrniti v Kronstadt in so že tja odplule. V Sebastopolu se dela več novih ruskih topnjač. Da bodo prej gotove, zaukazalo je pomorsko poveljništvo, da se ima delati tudi po noči pri električnej razsvetljavi. Upanje, da bi se ohranil mir, se vedno manjša. — Ko se je zvedelo o prvem boji mej Rusi in Afgani so vsi angleški listi zahte-

vali, da naj Rusija odpokliče generala Komarova, sicer daljna pogajanja neso mogoča. Sedaj pa ruski listi ravno tako zahtevajo, da naj Anglija odpokliče Lumsdena, drugače na mirna pogajanja niti misli ni. Dolže namreč Lumsdena in druge angleške častnike, ki so pri njem, da Afgane ščuvajo proti Rusom. Vojaški list „Svet“ pa zahteva, da Rusi takoj gredo nad Herat, kajti čas je ugoden.

V evropskeje **Turčiji** vlada velika nezadovoljnost. Treba je samo jedne iskre, pa bukne ustanek. Zato bode pa Turčija morala paziti, da se ne zamota v rusko-turško vojno. Kristijanski narodi na Balkanu bi takoj porabili to priliko, da otresejo turški jarem. Že tako se poroča iz Plovdiva, da je v Makedoniji za ustajo že vse pripravljeno. Na sv. Jurija dan, to je 6. maja, se bode začela ustaja. To poročilo se nam ne zdi sicer prav verjetno, vendar je karakteristično za razmere na Balkanu. Na otoku Cipru je pa že v selu Limasala buknil ustanek proti Angležem. Temu ustanku so uzrok verski nagibi.

Generali v **Tonkingu** so že dobili ukaz, da imajo ustaviti vsako vojevanje, ako ne bodo napadeni. Tedaj se začno pogajanja za mir mej Francijo in Kitajcem.

Dopisi.

Iz Ptuja 13. aprila. [Izv. dop.] Včerajšnje nedeljo, zvano belo nedeljo, smeli bi po vsej pravici zvati tukajšnji Slovenci zlato nedeljo. In zakaj tudi ne? Dopoldne praznovali smo slovesno v slovenskeje cerkvi apostola slovanska sv. Cirila in Metoda, zvečer pa smo imeli v Čitalnici gledališče.

Bili smo tako srečni, da smo imeli pred 13 leti v Čitalnici dramske predstave in po presledku teh let stopili smo zopet na gledališke deske.

Igralo se je: Kje je meja? izvirna gluma v jednom dejanji. Spisal Josip Ogrinec. To igro predstavljali so naši vrli sosedi Ormožani razen jednega gospoda. Igra je pravi prizor tistih ljudij, ki se hočejo za ped zemlje leta in leta pravdati, ko bi ženske ne posredovale. Matija Križ in njegov sosed Blaž Kraž sta prava trdovratneža, a ženske so njijini srci omehčali in izprevidela sta na vse zadnje, da sta v resnici „debelobučneža“. Iz igre pa se tudi vidi, da upliva celo sodnijski sluga na priprostega kmeta, kajti ta služi v pravdi zaslužek.

Igra je sama na sebi dobra gluma, posebno če se dobro igra, kakor se je to zgodilo včeraj. Blaž Kraž je prvokrat nastopil, a moramo reči, da je rojen pod igralsko zvezdo. Drugi štirje: Marija žena Matije Križa in ta sam, dalje njiju hči Polona in slednjič Zveriga pa so že nekaki gledališni veterani.

In ako še dostavim, da so vsi igralci igrali prav izborno, storil sem svojo dolžnost, kajti ne morem lahko razločevati, kateri je najboljši igral. Hvala pa vrlim Ormožanom za trud. O priliki jim vrnemo.

Igra „Tičnik“, spevoigra v jednom dejanji, prosto poslovenil B. Rogački, glasbo zložil dr. B. Ipavec, pa so igrali naši igralci. Spevoigra na slovenskem odru v Ptui! Ali ni to mnogo? Ta vidimo g. Poljanca, pravega starega zaljubljenca v svojo lepo varovanko Ljuboslavo. Kako se jej mož zna dobrikati, kako se boji deda za njo, kajti dal jo je v sobo zapreti, iz katere ni mogla na prosto. Toda Blaža Zelenkoviča zagledala je na nasprotnem oknu, kateri se je zaljubil v njo in ona v njega. Zorinka, krasna hišina, je sicer nekoliko posredovala mej Ljuboslavo in Zelenkovičem, vender je bilo to stanje za njo jako težavno, kajti stari Poljanec menda tudi svojeje hišini ni preveč zaupal, akopram jej je izročil ključe od varovankine sobe. Vrl Zelenkovič se vsega ni prestrašil, snubi Ljuboslavo pri varuhu Poljanci, kateri pa se mu prav porogljivo v obraz smeji, misleč si, ga bodem že odpravil. Naroči si tičnik, namenjen Zelenkoviču, ter ga spravi v varen kraj. Prineso ga ključarski pomagači. Tičnik se mu zelo dopada, a poskusiti hoče nezaupni stari njega moč in hajd vanj. A jedva bil je v njem, že so bila vrata zaprta in stari bil je ujet. Pomagači s ključarjem imajo ga za norca, a kako neprijetno je iznenaden, ugledavši pred sabo poprej bivšega ključarja, zdaj Blaža Zelenkoviča. In vrl Zelenkovič prime za roko svojo izvoljeno Ljuboslavo in pelje jo staremu pred tičnik, vprašaje ga, če dovoli v ženitev. Brani se nekaj časa, vidi se strahovito srditega, a kaj mu vse to pomaga, nolens volens mera podpisati dotično dovoljenje, ako hoče imeti zopet prostost, in Ljuboslava stala je na strani ljubljeneja Zelenkoviča.

Reči moramo, da smo naše moči občudovali in menda sami nismo vedeli, kake izvrstne igralne moči imamo v naši sredini. Ali ni to krasno videti

On, kateri ga vzbūdil iz gróbnih je tmin,
Za dela ga slavna je vzbūdil,
In svet se svitlobi njegovih vrlin
In delom velikim bo čudil.

Kalvárijo svojo naš rod je imel,
Zdaj rešnje raduje se zóre;
A dan še slavnější mu bode prišel,
Dan oljske prišel mu bo góre.

Kot z oljske se gore je vzdignil Gospód
V nadzemeljske jasne višave,
Povzdigniti mora se krepki naš rod
V višave moči in pa slave.

Mi, bratje, pa z delom pripravljajmo zdaj
To silno slovansko mogočnost,
In z duhom proróškim nazdrávljajmo zdaj:
Na slavno slovansko bodóčnost!

To bil je vrhunec slavnosti in navdušenosti. Pričujoči spominjali se bodo gotovo vedno teh trenotkov, drugim bi zamaš skušal popisati navdušenje in veselje, ki je zavladalo mej slavitelji.

Mej napitnicami, ki so se vedno vrstile z izbornim petjem Prvaških in Dornberških slavcev, omeniti nam je še one g. E. Klavžarja, ki je veljala pevcem in njihovem voditelju Orlu. G. Klav-

žar je humorist, a isti večer odprl je bil vse zavrtnice svojega zdravega humorja ter ga mešal tako ubrano in lepo v resno vsebino svojih „govoranc“, da ga je občinstvo trikrat zaporedoma prosilo in skoraj prisililo, da zopet kakšno pové.

Še jedenkrat se oglasi pesnik ter napije svojemu prijatelju Zornu, znanemu po kritiki „Človeka nikar“ tako-le:

Zdravjico še eno možú sem dolžán,
Ki zá me postavil se v boji je v bran.
Ko v mé se zagnál je sovražnik srdít,
On dvignil je kopje za mé in pa škit;
In sukal prav spretno orožje je bojno,
Krepkó ga je sukal, a vendar dostojno;
A ne brez ozíra in ne brez ljubezni,
Kot vihtel ga je moj sópernik jezni.
Pušice sovražne mi s tem je odbíl,
In mene pod škit je svoj krepki zakril.
Bog torej zaščítika mojega várij,
Živí naj še dolgo naš vrlí Hilarij!

Napil je še g. Dolinar iz Trsta duhovščini, profesor Glaser pozdravljajal je v imenu štajerskih Slovencev Goriške, katerih položaj je sličen onemu štajerskih rojakov itd. itd.

Ob 1/2 12. uri ustal je od mize slavljenec in drugi gostje in s tem je bil program končan.

na deskah tako ljubki igralki, kakor sta Ljuboslava in Zorinka? Obe sta jako lepo besede izgovarjali, kakor bi vedno slovenski govorili. Posebno mi je omeniti glede jezika lepe hišine, kajti da ima ona slovenski jezik v tolikej oblasti, mi ni bilo znano. Poljanec pa je rojen igralec in s tem je vse rečeno, Isto velja o Zelenkoviči. Mej obema igrama pela se je Bazzin-Bendl: „Križaci na mori“.

Da se je tudi pelo jako izvrstno, ni mi treba poudarjati, kajti naši pevci pridobili so si že nekaj renomé. Bog nam daj več takih večerov, s katerimi je vse zadovoljno, bodisi mlado ali staro. Vsem sodelovalcem pa iskrena hvala!

Nad Kobaridom 12. aprila. [Izv. dopis.] (Beseda. — Pošta.) „Danes popoldne v Emaus,“ dejal sem svoji Rožici družega dne opresnih kruhov. — „Ti in tvoj Emaus!“ zavrne me naivno smehlja se; „li ni bolje, da ostaneva doma? saj sva tu srečnejša in nikdo naju ne moti. Kam pa misliš?“ — „I, no, v Kobarid! Kobarid je od nas po priliki ravno dva tečaja, kakor Emaus od Jeruzalema. Kar je pa še imenitnejše: danes bode tam „Beseda“, a kar je nam mladim ljudem najimenitnejše: po „Besedi“ ples, čitam v vabilu.“

Pesniki in romanopisci trdijo, da imata zaljubljenca: telesi dve, a jedno dušo; srci dve, a jeden udar. Da temu ni vselej takó, prepričal sem se do čela, ker sem se peljal istega popoldne sam, čisto sam v Emaus, ali bolje: v Kobarid k veselici tamošnje Narodne čitalnice.

Da so Kobaridci v tej stroki že stari tiči, to ve najbolje le oni, kojemu je bilo prilike, udeležiti se vsaj nekojih veselici, bodi si čitalničnih, učiteljskih, ali pa Kobaridskih narodnjakov. Števila tem mnogobrojnim veseliciam ne vemo, vemo pa le to, da smo se vselej izvrstno zabavali, peli (in tudi pili, to se umeje), a kar je še imenitnejše: plesali smo vsakipot do ranega jutra.

Ustopivši ob naznanjeni uri v dvorano, očaral me je pogled na krasni oder in sploh celo dvorano. Reči pa mi je, da je ona dvorana vse premajhna v jednake svrhe! Žgan! Žgan! kdaj bode kaj? Zbor samih priprostitih Kobaridcev pel je popolnem dovršeno in lehkotno tri pesni: „Slavčev spev“, „Tam gde stoji“ in „Berba“, da se je čuditi, kako se i prosti ljudje lahko priuče umetnemu petju. Sicer so to še stari „Slavci“.

Govor o „ustih“ bil je večinoma res šaljiv, a ob tacih prilikah je treba strogo paziti, da telesnih pomankljivosti, ali pa celo nepotrebni in neprijetnih telesnih „nadarjenosti“ z našim govorom ne smešimo in ne bičamo. Sicer prav dobro!

G. Fr. Dominko, vodja c. kr. pripravljalnice je prav za ta dan izvrstno poslovenil „Prevzetnico“, veselo igro v štirih dejanjih, po izvrstnem italijanskem dramaturga Camilla Federici-ji, koji je koncem XVIII. veka napisal Italijanom mnogo dram, tragedij, največ pa krasnih veseloiger (komedij). (O tem znamenitem pisatelji in osobito o prekrasnej njegovej drami „Gli antichi Slavi“ — Stari Slovani, in prevodu gosp. Dominka morda drugi pot).

„Prevzetnica“ je pravo zrcalo današnjega modernega ženstva. Pavlina je srečna prvorojenka bogatega trgovca, ki jo varuje bolj kot zenico v svojem očesi. Ker si je oče pridobil celo pridevek „plemeniti“, domišlja si v svoji prevzetnej glavici, da jej celo grofice, baronice in vse — ice neso jednake, Izbirajo jej ženina, a jeden je premedel in bled, drugi predebel, tretji ima čelo že sedaj vse nagubano, a tretji bi jej celo po noči ne dal miru ter računil, da je 2 × 2 štiri, 4 × 4 šestnajst itd. — Nesreča je hotela, da se je največja ladija potopila, in očetov dolžnik je faliral za 1 milijon gld., tako da je oče popolnem obubožal. Njeni čestitelji so izginili kakor kafa — in slednjič se zaroči z mladeničem, kojega je preje najbolj zaničevala, kojemu je celo osveto zapissegla. Res, lep vzgled našim mladencem.

Da si je uloga Pavline silno težavna, ker je skoraj vedno na odru, vender jo je gospica Emica Fabijanijeva častno rešila. Ulogo premetene njene služabnice Klare dovršila je gspc. Anica Gaberščekova izborna. Gspc. Josipina Gruntarjeva in gspc. Anica Bonež pokazali sta, da jima diletantske spretnosti in nadarjenosti nikakor ne primanjkuje.

Še posebno pohvalo mi je izreči preblagorodnej gospoj finančnega komisarja, ki se je s svojim gospodom sprogom kot Neslovenka jako zanimala za to veselico, ter se celo na odru pokazala

s svojim elegantnim kretanjem, čistim naglasom, kakor vsaka dovršena igralka.

Da bi o vseh 14 osebah govoril, to ni mogoče; reči moram pa le toliko, da bi si vsak slovenski trg štel v veliko čast, da ima toliko spretnih igralcev, kajti 14 oseb in igra v 4 dejanjih, to neso nikake malenkosti. Pravo veselje je gledati na odru g. Dominka, ki ne igra, marveč živi na odru. O vseh bi se morda ne izrekel tako povoljno, pa saj: Non ex quovis ligno fit Mercurius!

In če slednjič rečem, da smo bili do jutra prav židane volje, tako da sem se proti prepovedi moje ljubimke zasukal nekoliko kratov, in da me radi tega greha celih pet dobrih dnevov ni pogledala, povedal sem s tem vse svoje misli o tej lepi veselici.

Tukajšnjo pošto dobil je Lah, imenom Paliska. Hvalo Bogu in onim, ki so ga imenovali! Domovini in vladarju vedno zvest Kobaridski Slovenec ni vreden belega kruha. Se-vê, Slovenec naj dela, naj trpi, v potu svojega obraza naj si služi kruh, zasramovan od naših sosedov, koji bi radi vse nas potopili v žličici vode; našega kruha se pa ne branijo, kar trgajo nam ga iz ust, če bi se njih finemu gospodu trebuščeku prilegal. Tako je, a gospoda hoče tako, pak basta! No! g. Poliski v Kobaridu nikakor ne bodo cvele rožice. Slišimo, da se dobro pripravljajo za veličastni uhod g. Paliske. Stanovanja mu pripravljajo, da bo lahko izbiral, — če plača 600 gld. To je res lepa iznajdba! Gabrijel! li daš Ti bolji kup?!

Gorski.

Domače stvari.

— („Ne molčimo več!“) Na včerajšnji članek pod tem naslovom, dobili smo od dež. odbornika in člana dež. šol. sveta odgovor, v katerem se trdi, da se članek ne strinja z dejanskimi razmerami. G. dež. odbornik piše: „Ni res, da se v deželni uradih šopiri tujka nemščina, ampak uraduje se, odkar je sedanja narodna večina, slovenski, le z nemškimi strankami in uradi nemški. Sklep deželnega zbora potrdil je le formalno, kar je narodna odborova večina že poprej dejanski izvršila in sicer še v obilnej meri, nego zahteva deželnozborni sklep. Pri pomočnem uradu, pri blagajnici in knjigovodstvu je uradni jezik slovenski. Državnim oblastvom, okr. glavarstvom, sodnijam, deželni vladi in deželnemu šolskemu svetu dopisuje deželni odbor navadno slovenski, občinam, izimši čisto nemške, izključno slovenski. Posebni jezikovni ukaz vsem deželnim uradom se res še ni izdal, pa največ zaradi tega, ker hoče narodna večina odborova razširiti rabo slovenskega jezika nad določbo z leta 1869. — Kar zadeva dež. šolski svet kranjski, ima res gotovo narodno večino in ko bi se razprave in glasovanja smela razglasiti, bi se vsak prepričal, da se nikdar ni izdala katera koli narodna svetinja. Ukaz glede nemških šol v Ljubljani izdal se je, ne da bi se bilo o njem razpravljalo, ker ima v nujnih slučajih predsedstvo pravico, ukazati nujne naredbе, a v njega odsotnosti pa celo njega namestnik. — Uredba večrazrednih slovenskih ljudskih šol na deželi je v zvezi z uredbo slovenskih ljudskih šol v Ljubljani in rešila se bode pravočasno. Do jeseni bodo naše ljudske šole postavljene na jedino naravni temelj narodovega jezika. Pa tudi glede učiteljskih, vadnic, in nadaljevanja slovenskega pouka na nadgimnazijah v Ljubljani in v Rudolfovem storili se bodo potrebni nasveti, katerih izvršitev pa je zavisna od naučnega ministerstva, katero ima pravico, nastavljanje in prestavljanje učitelje na učiteljskih in se mu ni treba ozirati na dež. šol. sveta predloge. Toliko v pojasnilo. Če se že hoče grajati narodne kroge zaradi mlačnosti, naj bi se graja obračala zlasti na one slovenske občine, katere, da si jim deželni odbor dosledno dopisuje slovenski, le nemški odgovarjajo. Take občine nahajajo se po Dolenjskem in po Gorenjskem, zlasti okolu Radovljice jih je še precej.“

— (Gosp. Kapretza), deželne sodnije predsednika, prevideli so danes s sakramenti za umirajoče.

— (Odlikovanje.) Finančni nadsvetnik in finančni ravnatelj v Celovci vitez Dragotin Czörnig dobil je vsled Najvišega odloka z dne 6. t. m. v priznanje svojega odličnega službovanja naslov in značaj dvornega svetnika.

— (Iz Krškega) se nam piše v 13. dan t. m.: „Danes zjutraj došel je v Krško g. Schwarz, c. kr. prezidijalni tajnik, ter se odpelje popoldne v Novomesto. Zakaj?“ — Odgovor je prav legak.

Gosp. Schwarz menda ogleduje pota in stezice za prihodnje državno-zborske volitve. Prevzel je menda ulogo Janeza Krstnika, samo s tem razločkom, da gosp. Schwarz ne uživa kobilic in divjega medu in da je tisti, ki ima za njim priti — g. Šuklje.

— (Fr. Ondříček) koncertoval je v ponedeljek v dvorani „Kolo-Sokolovega“ poslopja, ki je bila polna občinstva. Vspen bil je sijajen. Po koncertu priredili so umetelniku na čast velik komers. Ondříček odpelje se iz Zagreba v Karlovec, koncem tega tedna pa v Varaždin. Z njim nastopa pri koncertih tudi njegova nevesta gospica Ana Havlačekova.

— (Občni zbor kranjskega obrtnega društva) bil je predvčeraj pod predsedstvom predsednika g. Antona Kleina. Dohodki društva, o katerih je poročal blagajnik g. Jarnej Žitnik, iznašali so 321 gold. 62 kr., izdatki pa 143 gold. 35 kr., tedaj je preostanka ob enem društvenega premoženja 178 gld. 27 kr. Društveno premoženje zbira se samo zato, da bi se priredila kaka obrtna razstava in tako pokazalo, za koliko se je domače obrtništvo povzdignilo. Seveda bi društvo rado kaj storilo za pravi obrtni pouk na obrtniški pripravljalni šoli, a na to društvo niti misliti ne more, ker ne dobiva od zavodov, v to poklicanih, nobene podpore. Kranjska hranilnica, ki obdarja celo delniška na dobiček delničarjev osnovana društva z 200 gold. na leto, ni imela za kranjsko obrtno društvo doslej niti jednega krajcarja podpore. Društveni tajnik g. M. Kunc poroča o delovanju društva pretečeno leto. Delovanje ni bilo posebno živahno, ker se je, kakor je razumljivo, vsa pozornost obračala na ustanovljenje obrtnih zadrug. Obrtno društvo storilo je, kar mu je bilo mogoče, za pospeševanje ustanove obrtnih zadrug, a brez vsega uspeha. Celo zadruga pekov, katera je izročila že meseca avgusta lanskega leta svoja pravila, do danes ni dobila od c. kr. vlade istih potrjenj, da bi se postavno ustanoviti mogla. O III. obrtnem shodu avstrijskem, ki se je vršil na Dunaji l. l. izraža se poročilo malo laskavo. Zastopano je bilo kranjsko obrtno društvo na tem shodu po petorici svojih članov, mej njimi po g. tajniku Kuncu. Opravičene in lahko izpeljive težnje obrtnega stanu uničevale so se po brezmejnem in breznačelnem delovanju nekaterih Dunajskih obrtnih društev voditeljev, kar je dalo povod zastopnikom obrtnih društev iz raznih dežel, kakor tudi nekaterih Dunajskih društev izjaviti, da po tem, kar so doživeli na Dunaji, pretrgajo vsako vez z vodstvom Dunajskih obrtnih zadrug in se ne udeležijo nikakega, na Dunaj sklicanega shoda, kateremu bi bili na čelu možakarji, kakeršen je državni poslanec Löblich. Društveni predsednik g. Klein prosi društvenike, da naj, akoravno vspehi neso veliki, vender pri društvu vztrajajo in ohranijo obrtnikom jedino društvo, katero izključljivo le koristi obrtnikov zastopa. Prišel se je potem živahen razgovor, ali bi se letnina udov od 3 gld. znižala na dva ali jeden goldinar. Sklenilo se je končno, da se to vprašanje reši v prihodnjem mesečnem shodu. Potem je jako poučljivo in mikavno predaval društveni tajnik g. M. Kunc o obrtnih reformah. Gosp. Kunc govor bomo priobčili v našem listu.

Gospodje volilci!

Naši kandidatje za letošnje dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski so:

V I. razredu,

ki voli v četrtek 16. dan aprila:

Henrik Ničman, hišni posestnik v Ljubljani;

dr. Josip Stare, pristav pri c. kr. fin. prokuraturi in hišni posestnik v Ljubljani.

Janez Velkovrh, posestnik tovarne v Ljubljani;

Josip Tomek, inženier in graščak v Rakovniku;

Narodni centralni volilni odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 15. aprila Časnik „Daily News“ poroča: Brzjavka iz Peterburga, ki jo je angleška vlada včeraj dobila, sme se zmatrati kot nadaljevanje po boji pri Pendžebu pretrganih mejnih pogajanj. Brzjavka pisana je v spravljivem duhu ter daje razumeti, da se bode mejno vprašanje rešilo na širšji podlagi.

Novi York 15. aprila. Republiki Guatemala in San Salvador vsprejeli sta mirovne podlage. Bojevanje je prenehalo, objavila se je splošna amnestija.

London 14. aprila. V splošni zbornici naznanil je Gladstone, da od Lumsdena še ni nobene poročila, da bi se Rusi pomikali naprej. Iz Peterburga došlo je danes naznanilo, v katerem se zopet zagotavlja, da so nameni in ukazi ruske vlade taki, da ruske čete ne pojdejo naprej.

London 14. aprila. „Times“ poročajo iz Hongkonga v 14. dan aprila: V pogajanju med Francosko in Kitajem navstale so težave.

Suakim 14. aprila. Italijani v Massuah-u zasedli so Arafali ter razvili italijansko zastavo poleg egiptške.

Razne vesti.

* (Rop v cerkvi.) Iz Šopronja se 11. t. m. poroča: Preteklo noč ulomili so nepoznati lopovi v katoliško cerkev v Biku, v Šopronjskem komitatu, ter odnesli tri srebrne kelihe, jedno monstranco in srebrno svetilko.

* (Največa kuhinja na svetu) je v Fray-Bentos v Urugvaji. Lastnik jej je družba za Liebigov „Fleisch-Extract“. Kuhinja obsega 20.000 čevljev. V njej se razkuhuje meso v ogromnih železnih loncih (digeratorjih), ki so toliki, da gre v vsakega 12.000 funtov mesa. Vsako uro zakolje se 80 volov in 150 oseb razsekava meso.

* (Astronomična igra ča.) Zvezdogledi so po natančnem preiskovanju uvideli, da se nahaja naša zemlja najbližja nepremičnici v sozvezdju Saturnovem. Ta nepremičnica je pa vender še tako daleč od nas, da bi železnični vlak predrdrajoč 96 kilometrov vsako uro, do tja potreboval 48.663.000 let. Voznina do omenjene zvezde pa bi stala 270 milijard frankov, ko bi se računilo za vsak kilometer 5 centimov.

Vspehni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Cena steklenice 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (11—3)

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roberantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Listnina vredništva. Gosp. J. S. v Lj.: Vzemite blagovoljno v roke letošnjo 63. številko našega lista in preverili se bode, da smo že v 18. dan marca priobčili izid volitev v trgovsko in obrtniško našo zbornico.

Tuči:

14. aprila.

Pri **Stonu**: Dr. Linardič, Langer, Krauss, Tausig z Dunaja. — Karacsony iz Gradca. — Pfeffer z Dunaja. — Kaiser z Ljubljane.

Pri **Matter**: Faulich z Dunaja. — Rosinger, Corus iz Trsta. — Karnitschnig iz Maribora.

Pri **avstrijskem cesarju**: Perne iz Bosne. — Kohl-lechner iz Golina.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
14. aprila	7. zjutraj	731.33 mm.	7.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	730.59 mm.	12.8° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	732.61 mm.	7.4° C	sl. jvz.	jas.	

Srednja temperatura 9.2°, za 0.1° nad normalom

Dunajska borza

dné 15. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 40	kr.
Srebrna renta	79	90
Zlata renta	104	70
5% marnca renta	95	05
Akcije narodne banke	850	—
Kreditne akcije	280	—
London	126	—
Srebro	—	—
Napol.	9	95
C kr. čekini	5	89
Nemške marke	61	50
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz 1. 1864	100 gld	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	20
Ogrska zlata renta 6%	53	35
„ „ papirna renta 5%	88	45
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	114
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	80
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	113	—
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	177
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	95
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	212	—

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala.

Za mnogo dokazov srčnega sočutja, za dopisane vence povodom smrti našega srčno ljubljenega ranjcega

LEONARDA VERLI-ja,

jednako tudi za mnogoštevilno udeležitev pri pogrebu in gg. pevcev za izborna petje — izreka vsem, bodisi sorodnikom, prijateljem ali znancem najgorkejšo zahvalo.

Cerknica, dné 14. aprila 1885.

(214)

Žalujoča družina.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s sliko skladateljevo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zmore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjige je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (194—3)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adresno:

F. S. Vilhar v Sisku.

Izvrsten med

(garantiran pitance)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr.,

se dobiva proti pošt-nemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,

svečarji v Ljubljani. (152—10)

Prostovoljna javna dražba zemljišč.

Dr. Teodor Rudesch, c. kr. notar v Ljubljani, kot sodnijski komisar naznanja, da je veleslavna c. kr. deželna sodnija v Ljubljani z odlokom dne 14. marca t. l. št. 1983 prostovoljno, podrobno in podražbeno javno prodajo sledečih v zapuščino Franceta Novaka (Miklav) na Glincah h. št. 5 spadajočih zemljišč, in sicer: uložna št. 169, 170, 171, 172, 173, 174 in 175 katastralne občine Vič, uložna št. 419 katastralne občine Dobrova, uložna št. 380 in 789 katastralne občine Trnovskega predmestja s tem dovolila, da se zavarovanim upnikom na navedenih zemljiščih njih zastavne pravice brez ozira na kupno ceno pridržujejo.

Podpisani c. kr. notar kot sodnijski komisar določi, da se bode prodaja vršila v četrtek dné 16. aprila t. l. in gori sledeče dni ob 9. uri dopoldne na kraji zemljišč s tem pristavkom, da je pričetek prodaje v zapuščinski hiši ranjcega na Glincah h. št. 5 in da se dotični dražbeni pogoji in zemljiški izpiski lahko ogledajo v njegovi uradni pisarni.

V Ljubljani, 10. aprila 1885.

Dr. Theodor Rudesch,

c. kr. notar kot sodnijski komisar.

(207—3)

5 kilo poštne zavoje

Messinskih oranž, Kataneskih limon, mandelnov, lešnikov, riža, kave, laškega olja, rozin, južnega sadja

najhitreje preskrbi carine in vozine prosto po pošt-nem povzetju (174—7)

Alessandro G. Camerra v Trstu

Umetne

(138—11)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebuholju, zasliženju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlati žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—30)

Najnovejše!

Amerikanski tajni kabinet.

Čudežna živa glava „Kagliostro“

na mizi.

Vidi se do nedelje v Selenburgovih ulicah.

Govori, ugane in prorokuje vse, tudi če ga občinstvo samo povprašuje. Ugane vse zapisane številke, ure in minute na vsaki uri, kaka je veriga, barvo kamnov prstanov in prorokuje prihodnje življensko stanje.

Ustopenina: I. prostor: 20 kr., II. prostor: 10 kr. Vsa naprava se p. n. občinstvu, ako to želi, tudi raztolmači.

(215—1)

S spoštovanjem Janez Goller.

Razpis.

Služba občinskega tajnika

v Starem trgu poleg Loča z letno plačo 400 gld. in z manjšimi postranskimi dohodki, odda se I. velikega travna.

Prošnje vsprejema do 24. malega travna podpisano županstvo.

Prednost imajo slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožni in v občinskem poslovanju dobro izurjeni prosilci, tudi naj se prošnjam, ako možno, spricevala prilozé.

Županija v Starem trgu poleg Loča,

dné 8. malega travna 1885.

(195—5)

Vino! Vino! Vino!

domačega pridelka.

Bizeljsko in Zagorsko

rudeče, belo in rumeno, staro in novo,

hektoliter po 10 do 16 gld.,

pošilja franko od postaje Brežce (Rann)

Janko Broz stareji,

posestnik vinogradov v Zagorji in Bizelji, pošta Klanjec na Hrvatskem. (198—3)

za hitro pripravo naravne, okrepitvene kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gld. av. v. pri Juliji Bittner-ji, lekarji v Reichenau-u, Sp.-Avstr.; zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143—3) kopalni stol 1/2 steklenice.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u, v Trstu Peter Slovic, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar C. Silhavy; v Celju Fd. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Rovinju lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotoilno sredstvo, ki nar-ja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase cena 85 kr.

Ni slepartija!

(40—7)

J. ANDĚL-a

novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šourke, mole, muhe, mravlince, prešilke, ptične orviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikanská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Silčarji, trgovcu.

Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (211—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.